

Januári programjaink

dátum	időpont	esemény
Jan. 1.	9.00	Imaóra, úrvacsora
	17.00	Tea-est
Jan.6.	18.00	Istentisztelet
Jan.8.	9.00	Imaóra
	10.00	Istentisztelet
Jan.9.	17.00	Bibliakör
Jan.13.	18.00	Istentisztelet
Jan.14.	12.30	Foltvarró kör
Jan.15.	9.00	Imaóra
	10.00	Istentisztelet
	18.00	Istentisztelet
Jan.22.	9.00	Imaóra
	10.00	Istentisztelet
	18.00	Istentisztelet
Jan.23.	17.00	Bibliakör
Jan.27.	18.00	Istentisztelet
Jan. 29.	9.00	Imaóra
	10.00	Istentisztelet
	17.00	Istentisztelet
Jan.30.	17.00	Bibliakör

A programokban, időpontokban változás lehetséges!

Az ökumenikus imahét 2012. január 15-től 22-ig tart.
 Helyszínek: Január 15-16-án református templom
 17-18-án baptista imaház,
 19-20-án római katolikus templom,
 21-22-én evangélikus templom.
 Az esti alkalmak 18.00-kor kezdődnek.

A hónap igeverse: Ne a régi dolgokat emlegessétek, ne a múltakon tünődjete! Mert én újat cselekszem, most kezd kibontakozni, majd megtudjátok! Ézsaiás 43:18-19

A hónap imádsága: Urunk, Téged magasztalunk az elmúlt esztendőben is megtapasztalt megtartó kegyelmedért, gondviselő szeretetedért. Köszönjük, hogy mindig számíthatunk Rád, hűséges vagy hozzánk annak ellenére, hogy mi gyakran vagyunk állhatatlanok, gyengék és erőtlenek. Köszönjük, hogy a Te szereteted nem változik irántunk. Hálások vagyunk az előttünk álló új esztendőért, a reménységért, hogy újat kezdhetünk. Kérünk, hogy légy velünk, mutasd az utat, vezess bennünket. Hisszük, hogy a Te kezében van a múlt, a jelen és a jövő egyaránt. Bár számunkra ismeretlen a jövő, mégsem félünk, mert Te hatalmas Isten vagy. Az a szívünk vágya, hogy ebben az évben még jobban megismerjünk, még jobban szeressünk, még jobban dicsőítsünk Téged.

Menjete be kapuin hálaadással...

100. zsoltár

A SOLTVADKERTI BAPTISTA GYÜLEKEZET LAPJA
2012. JANUÁR

Mindennek megszabott ideje van (Prédikátor 3)

*Mindennek megszabott ideje van,
 megvan az ideje minden dolognak az ég alatt.
 Megvan az ideje a születésnek,
 és megvan az ideje a meghalásnak.
 Megvan az ideje az ültetésnek,
 és megvan az ideje a kitérésnek.
 megvan az ideje az ölésnek,
 és megvan az ideje a gyógyításnak.
 Megvan az ideje a rombolásnak,
 és megvan az ideje az építésnek.
 Megvan az ideje a sírásnak,
 és megvan az ideje a nevetésnek.
 Megvan az ideje a gyásznek,
 és megvan az ideje a táncnak.
 Megvan az ideje a kövek szétszórásának,
 és megvan az ideje a kövek összerakásának.
 Megvan az ideje az ölelésnek,
 és megvan az ideje az öleléstől való tartózkodásnak.
 Megvan az ideje a megkeresésnek,
 és megvan az ideje az elvesztésnek.
 Megvan az ideje a megőrzésnek,
 és megvan az ideje az eldobásnak.
 Megvan az ideje az eltérésnek,
 és megvan az ideje a megvarrásnak.
 Megvan az ideje a hallgatásnak,
 és megvan az ideje a beszédnek.
 megvan az ideje a szeretetnek,
 és megvan az ideje a gyűlöletnek.
 megvan az ideje a háborúnak,
 és megvan az ideje a békének.*

Terveket készítünk az újévre. Vannak egyéni terveink, a család is célokat tűz maga elé, a gyülekezet is elkészíti missziós programtervét, sőt a városunk, országunk vezetése is határozott célokat tűz ki polgárai elé. Közös jellemzőjük ezeknek a terveknek, hogy nem tartalmazzák az élet árnyékos oldalát, egyedül a jót tervezzük be, a rossz „csak” megtörténik. Bár igyekszünk felkészülni eljövetelekre, mégis a legtöbb esetben váratlanul éri az embert, mint egy baleset.

Az ember ösztönösen azt szeretné, bárcsak mindig a születésnek, az ölelésnek, a nevetésnek, a megőrzésnek, a szeretetnek, a békének lenne itt az ideje. És menekülnénk a haláltól, a rombolástól, a gyásztól, az eldobástól, a gyűlölettel és a háborútól. De nem lehet. Akkor hát megpróbáljuk minél rövidebb időre korlátozni a bajokat. Mindent kieszelünk, csak hogy az általunk nehéznek tartott eseményektől megmeneküljünk, vagy legalább is tompíthassuk hatásukat.

Az Úr Isten a történelem egészének és részletének is ura, rendezője. Nincs szüksége asszisztensre, segédrendezőre, átlátja ő a történéseket. Nem csupán megtervezni képes azt a világ végéig, de meg is valósítja. Elrendeli a dolgok idejét és helyét. Sokszor elcsodálkozom azon, hogy hogyan képes pontosan úgy időzíteni az eseményeket, hogy azok javukra legyenek a hívő embereknek.

Az Úr munkáját, tervének megvalósulását senki sem képes megakadályozni, vagy föltartóztatni. Amit Ő kitervelt, az megvalósul. Gondoljunk Heródes gonosz tervére, a betlehem-i gyermekgyilkosságokra. Az emberi gonoszság elől az Atyaisten elrejtette Fiát.

Nincs az a körülmény, amely az Ő szándékai szempontjából kedvezőbb vagy hátrányosabb lenne. A mi tervezgetésünkönél természetesen vannak jobb és kevésbé jó feltételek. Szorongva figyeljük, hogyan alakulnak a körülmények. De az Úr nincs kiszolgáltatva a körülményeknek, mert azokat Ő szabja meg. Nem csupán arról van szó, hogy képes velük szemben is hatékony lenni, hanem eleve olyan körülményeket teremt, melyek célja szempontjából hűség és engedelmes szolgálói lesznek a megvalósulásnak. Ő a terveirez rendeli a körülményeket, míg mi a körülményekhez próbáljuk igazítani céljainkat.

Szükséges meglátnunk azt az év indulásánál, hogy **az Úr hatalma mindenre kiterjedő, mindent átfogó és végtelen.** Ha ezt megértjük, akkor fel sem merül bennünk az a kérdés, hogy vajon az Úr képes-e a nehéz körülmények ellenére is valamit megtenni. Aki a tengereken lépdél, az fakasztja a vihart is, de amikor akarja, parancsol is neki. Akár a Vörös-tengerről, akár Jónásról, akár Péterről, akár Pálról és utastársairól van szó. Mert nem a bajokat elkerülő lélek dicséri Istent, hanem az, aki engedelmes és hálával áldozik.

De az Úr hatalmán kívül jóságos és kegyelmes is. Nem akarja, hogy a bűnös elvessen. Ez a szándéka és akarata. Ne csodálkozzunk tehát azon, hogy az Úrnak nincs fontosabb terve annál, mint hogy megmeneküljünk a végső pusztulástól, hogy üdvözüljünk, hogy mindenképp eljussunk a halottak közül való feltámadásra! Jósága nem arra irányul, hogy könnyű és kényelmes életet varázsoljon nekünk, kegyeleme nem azt a célt szolgálja, hogy elnézzon hibáink és bűneink felett, s azokat szóvá se tegye. Jóságának és kegyelmének egyetlen célja, hogy igazi embert, krisztusi lelket faragjon belőlünk. Mert a cél nem az, amit mi művünknek vélünk, életműnek gondolunk, hanem mi magunk vagyunk a mű, amin ő dolgozik. Mi munkatársai és szolgálói lehetünk ebben az életre-halálra történő vállalkozásban. Ő rendezi el az eseményeket, a körülményeket. De Ő rendeli el azt is, hogy kinek mikor mit kell tennie. A dolgok elrendelése tehát az Ő jogköre, a miénk a boldog végrehajtása.

Adj a úr, hogy földi életünk végén mi is elmondhassuk azt, amit az Úr Jézus is mondott: **elvégeztetett!**

VISSZATEKINTŐ

Emlékezz vissza az egész útra, amelyen vezetett Istened, az Úr! (5 Mózes 8:2)
100 éve épült a Soltvadkerti Baptista Gyülekezet imaháza

Isten előtti örvendezéssel és hálaadással emlékezett meg Isten jóságáról és megtartó kegyelméről 2011. november 20-án a soltvadkerti baptista közösség. Szinte az ország minden településéről érkeztek a Soltvadkertről elszármazott hívők, hogy a zsúfolásig megtelt imaházban együtt emlékezzünk imaházépítő elődeink áldozatos munkásságára, közösséget és imaházat építő hitére. A helyi gyülekezet az ünnepi alkalomra felújította és kicsinosította az imaházat és annak közvetlen környékét, a szép utcai homlokzatot eltakaró nagyra nőtt fenyőfák helyébe újakat ültetett, hogy városunk polgárai is megláthassák, hogy mi lapul a kerítés falai mögött.

Az egész napos istentiszteleti alkalom reggel a **fiatalok éneklésével** kezdődött. Szívből jövő lelkes éneklésük hálaadásra hangolta a hallgatók szívét. Az imaórát **dr. Lehoczki Dezső** vezette, melyben megemlékezett a kezdetekről. 120 évvel ezelőtt érkezett a baptista misszió Vadkerre. *Seres Sámuel és Meyer Henrik* munkássága nyomán tíz éven belül nagy gyülekezet alakult. A gyülekezet alapításától számított huszadik évben pedig elődeink felépítették a mai imaházat. Azóta generációk sora váltotta egymást. De a 120 éve elvetett igemag, kegyelemből ma is termi gyümölcsét. Mindezért Istené a dicsőség!

Az ünnepi istentiszteleten délelőtt is és délután is **dr. Mészáros Kálmán egyházelnök** hirdette Isten igéjét. Délelőtt a Lukács 12: 15-21 alapján szólt arról, hogy „*ha bőségben él is valaki, életét akkor sem a vagyona tartja meg.*” Ha úgy gondolkodunk is, mint a bolond gazdag, hogy nincs Isten, a semmiből jövünk és a semmi felé haladunk, akkor sem kerülhetjük el az Istennel való találkozást. Az élet folytatódik a halál után. Már most eldől a jövőbeli sorsunk. Isten mindenkinek megadja a választás lehetőségét. Senki sem háríthatja örökkévaló sorsának kimenetelét Istenre, vagy valaki másra. Mindenki önmaga felelős önmagáért. A vagyon, a társadalmi rang, pozíció bármily jelentős is, nem menlevél a mennybe. Az embert nem a vagyona, hanem egyedül Krisztus tarthatja meg.

A bőséges és finom közös ebéd után tovább folytatódott az ünnepi megemlékezés. A legifjabbak, a **bibliakörös gyerekek** szolgálata után **Hufnágel Ádám presbiter és Révész Rezső presbiter** emlékezett meg az imaház építéséről, felolvasva a korabeli (1910-es) gyülekezeti jegyzőkönyvet, majd azt követően az akkori építési ügyek vezetésére választott bizottság tagjainak a neve hangzott el: *Eifert János, Katzenbach Jakab, id. Bartók János, Gselman Henrik, Gselman János, Martinkó János, Menyhárt Béla, Somogyi István, Tagai István, Pivarecsi Pál, Kovács István lelkipásztor és Benedek Antal.* A bizottság tagjain kívül a gyülekezet kölcsönfelvételére az előbbieken kívül még név aláírásukat adták a következő testvérek: *Gangl János, Gselman Fülöp, id. Gselman Márton, Haskó Pál, Ritter József, Somogyi Sándor és Vindekker Henrik.* Az imaház építési tervének készítője *Zsilinszki testvér kiskőrösi és Chudi Péter soltvadkerti építőmester* volt, aki egyúttal a hatóság előtt is felelősséget vállalt az épület használhatóságáért. A névvel megemlégett hitelődeink mellett voltak számosan olyanok is, akiknek a nevét nem jegyezte fel az akkori jegyzőkönyvíró, de tudjuk, hogy sokan az értékeiket adták el: ékszereket, menyasszony a stafiringját, földet, állatokat, de odaszánták saját erejüket, munkájukat is lelkesedéssel, csakhogy Isten soltvadkerti népének is legyen összefogveteli háza. Hálás szívvel gondoltunk összefogásukra, áldozatkészség-

gükre, mellyel követendő példát adtak az utódoknak. „Az igazak emlékezete áldott” (Péld.10:7)

A 100 évvel ezelőtti építkezést az évek során még számos átalakítás, korszerűsítés követte. Erről fényképes beszámolót is láthattunk. A megemlékezésünkben nem feledkeztünk meg az imaház gondnokairól, takarítóiról, karbantartóiról sem, hiszen az ő hűségük munkájuk eredménye, hogy ma kényelmes, tiszta imaházban tarthatjuk összejöveteleinket. Együttal mi is megfogadtuk, hogy „nem fogjuk elhanyagolni Istenünk házáat!” (Nehémiás 10:40).

A délutáni igehirdetésben **dr. Mészáros Kálmán egyházelnök** a 1Péter 2:3-5 és 9-10 alapján arról szólt az összegyűlteknél, hogy hitelődeink után nekünk is be kell épülnünk, mint élő kövek a Krisztus-testbe, a gyülekezetbe. Isten kiválasztása küldetésre szól. Most a mi korosztályunkon van a sor, hogy hitből fakadó szorgalmas munkájával építse a közösséget, a szűkebb és tágabb környezetben (család, gyülekezet, munkahely, lakóhely) világítson, őrzi el a sötétséget, harcoljon a tudatlanság, a gonoszság, az istentelenség ellen.

Az istentisztelet befejező részében a köszöntésekre került sor. A gyülekezet egykori szolgálattevői közül először **Boros Gergelyné**, néhai lelkipásztorunk felesége köszöntötte a gyülekezetet, majd **Font Sándor** országgyűlési képviselő szólt szeretetteljes szavakkal. A képviselőtestület nevében városunk polgármestere, **Lehoczki Ferenc** (aki maga is gyülekezetünk elöljárója) mondott köszöntőt. Az ünnepi nap fényét emelte **dr. Matus István** és **Szloboda Zsolt** orgonájátéka, valamint az **énekkar** szolgálata. Végül az imaház udvarán egy emlékfá elültetésére került sor.

A nap eseményeit szeretetvendégség zárta. A terített asztal mellett folytatódtak tovább a személyes visszaemlékezések, örömteli egymásratalálások, melyeket a gyülekezet életéről szóló fényképiállítás tett teljessé.

Kelédi Géza, a gyülekezet jelenlegi lelkipásztora az ünnep kapcsán kiemelte, hogy az, hogy az imaház immár 100 esztendeje áll, legfőképp Isten jóságának, szeretetének, könyörületének köszönhető. Hálára ad okot, hogy a sok-sok viszontagságos esztendő ellenére van még baptista gyülekezet a városban. A világháborúk és az azt követő kommunista diktatúra alatt, nem hogy csökkent volna az Istenben hívők létszáma, hanem még gyarapodott is. A mai „bőség”, szabad vallásgyakorlás sokkal nagyobb kísértés a számunkra. Tapasztaljuk, hogy a nyitott ajtó visszatart. Szívünk őszinte vágya, hogy imaházunk egészen Krisztus viszájövételéig megmaradjon az imádság házának. Isten szava hatalmas erővel szóljon benn, hogy az üdvözülők serege gyarapodjék. Isten dicséretétől, hálaénekünkötől legyen hangos a város.

Egy évszázad Isten munkájának sorában csak rövid, kicsiny idő, ám a mi, emberi életünkben nagy időnek számít. Isten hajléka figyelmeztetés, hogy ne emberi esztendővel mérjük a dolgokat, hanem az örökkévalóság legyen célként a szemünk előtt.

Kelédiné Ránics Zsuzsanna

Börtönszolgálat

Az elmúlt év karácsonyának másnapján gyülekezetünk 15 tagja felkerekedett, hogy megajándékozza a kalocsai női börtön fogvatartottjait egy karácsonyi szolgálattal.

Vittük az örömhírt Jézus születéséről, a megváltás örömről és az örök élet reményéről. Mindenki a maga módján, énekekkel, szavatokkal, biznyságtételekkel. A szolgálatot, mint mindig telt helyiség hallgatta elmélyülten, igazi ünnepi áhítattal.

Legnagyobb örömünkre az egyik börtönlakó vállalva érzéseit, felállt és elmondta, hogy bár családjának minden tagja elítélt, ő hálás azért, hogy itt lehet. Mert a börtönszolgálatok által ismerte meg Jézus szeretetét, meghallotta a hívó szót és nem keményítette meg a szívét, hanem megnyitotta ajtaját és befogatta a Megváltót. És így már könnyebb a bezártságot elviselnie, mert a Szabadulás Istene már eltörölte minden vétkét, így bár fogvatartott, mégis SZABAD!

Mert ez az igazi szabadság, ha elfogadva Isten kegyelmét, mindenféle rabság nélkül élhetünk. Bár a keskeny úton járva, tartással, némiképp „korlátozva” kell élnünk, ez a korlátozás megóvja a testet a földi, a lelket pedig a szellemi rabságtól. Ezért hálás szívvel mondunk köszönetet a mi Mennyei Atyáknak.

Reméljük, még sok ilyen jó hírt tudunk még megosztani a testvérekkel, hiszen évek óta végezzük ezt a szolgálatot örömmel a Jézus Krisztus nevében és dicsőségére.

Ezúton kívánunk még a testvéreknek Istentől megáldott, eredményekben gazdag, boldog újévet.

Sztojka Gáborné

Hogyan tapasztalom meg Isten áldásait a munkahelyemen?

Kezdek azzal, hogy nagyon hálás vagyok azért, hogy egyáltalán van munkahelyem. Ráadásul nem is akármilyen. Télen, nyáron maximális komfortban, a kollégáimmal egyetértésben, békességben, a végzettségemnek, elhivatásomnak megfelelő munkakörben tölthetem hétköznapjaimat. A családok örömteli eseményként élik meg gyermekük várását, megszületését, növekedését. Ennek tanúja lenni, együtt örülni felüdülés. Persze vannak kisebb nagyobb problémák, betegségek. Ezekre is jó együtt megoldást találni és ismét örülni. Óriási áldás volt és erőt adott számomra a nyáron májtranszplantált kislány csodálatos gyógyulását végigkísérni. Mindenki életében vannak esetek, amikor a segítség, a megoldáshoz vezető út, segíteni akarásunk ellenére már kompetenciánkon, tudásunkon kívül esik. Ne feledjük, az imára való lehetőségünk mindig megvan. Valamint a Biblia azt is mondja: „Lépes méz a kedves beszéd: édes a léleknek és gyógyulás a testnek.”(Péld. 16:24) Áldás az is, hogy közvetlen lehetőségem nyílik az emberek felé a krisztusi élet bemutatására, a gyümölcstermesre. Ez egyben persze óriási felelősség is. Kis városban élünk, szinte minden ember besorolja magát valamelyik felekezet tagjának és mindenki tudja ki hova tartozik. Hamar rájöttem ez velem kapcsolatban is így van. Tudják, hogy templomba járok, baptista vagyok. Látnak a szüreti napokon, különböző ünnepi alkalmainkon élőben, vagy a kábel tv-n keresztül. Ilyenkor még inkább tudatosítom magamban, hogy hitemet látható, érezhető módon kell megélnem. A Szentlélek mindannyiunkban gyümölcsöt akar teremni. Olyan gyümölcsöt, ami felkelti az emberek étvágyát és ők is kívánni fogják.

„Az én Atyám úgy kap dicsőséget, ha ti sok gyümölcsöt teremtek, és a tanítványaim lesztek.” (János 15:8)

Kívánom saját magamnak és a testvéreknek, hogy tudjuk úgy élni a hétköznapijainkat, mint ha már a homlokunkon viselnénk Isten pecsétjét. (Jel. 9:4) Így bizonyosan áldássá tudunk válni mások életében és ekkor fogunk tudni mi magunk is bővölködni Isten áldásaiban.

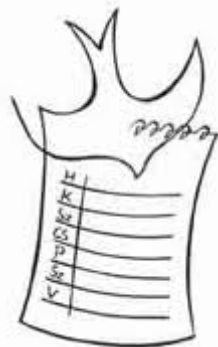
Lakatosné Lehoczki Renáta

Lakatos Márta vagyok, 20 éves leszek. Kiskőrösön közgazdaságot tanultam a Wattay Középiskolában. Most jelenleg Tóalmásra járok Bibliaiskolába. Nehéz volt az utam a Bibliaiskoláig, de így visszanezve látom az Úr csodálatos gondoskodását. Amióta ott vagyok, úgy érzem, közelebb kerültem Istenhez, személyesebb lett velem a kapcsolat, és teljesen neki tudok szolgálni. Annyi mindent tanultam pl: engedelmességet, istenfélelmet, önfegyelmet, szeretetet, és legfőképpen az, hogy ne embereknek akarjak tetszeni, hanem egyedül Istennek. Hálás vagyok az Úrnak, hogy formál engem napról napra, szolgálatomon keresztül is, amit a gyerekek között végzek. Ez

nagy kihívás számomra, de nagyon élvezem, és sokszor tanulok új dolgokat tőlük (vasárnapi iskola, bibliaklub). Ezen kívül sok új barátot szerezhettem, aminek nagyon örülök, és hálás vagyok a szobatársaimért, akikkel egymást támogatjuk. Ezen kívül minden héten új külföldi vendégtanárt kapunk, akivel 1 bibliai könyvet veszünk át. A hely, ahol vagyunk csodálatosan szép minden évszakban. Hiszem, hogy Isten nem véletlen helyezett erre a helyre, tudom, hogy használni akar valamilyen téren. Hálás vagyok Istennek, hogy a gyermeke lehetek, és hogy törődik velem, és hogy szeret soha el nem múló szeretettel. Nem tudom, hogy a Bibliaiskola után mihez fogok kezdeni, de ez még remélem, érlelődik bennem. Az Úrra bízom utamat, mert jót tervezett az egész életem felől, és ő tudja legjobban, hogy mire van szükségem.

Mert én hűségemben bízom, szívből ujjongok, hogy megsegítesz. Éneklek az Úrnak, mert jót tett velem. Zsoltárok 13:6

„Gazdagon teremjétek az igazság gyümölcseit Jézus Krisztus által, Isten dicsőségére és magasztalására!” Filippi 1:11

Soli Deo gloria!

Minden tettem, bármit tegyek,
Minden lépésem, ha megyek,
Minden ásonyom a kertben,
Minden munka, mit végeztem:
Mind Isten dicsőségére:
Hogy áldás szálljon nevére!
Soli deo gloria!

Minden teher, amit hordok,
Minden szó, amit kimondok,
Minden, amit elvégezek,
Minden óra, ha pihenek:
Mind Isten dicsőségére,
Hogy áldás szálljon nevére!
Soli Deo gloria!

Minden egyes szívverésem,
Minden könnyem, szenvedésem,
Minden örömteli percem,
Minden sebem, minden terhem:
Mind Isten dicsőségére,
Hogy áldás szálljon nevére!
Soli Deo gloria!

Ha egy pohár vizet öntök,
Valakire ráköszöntök,
Nyúlok egy szál kis virágért,
Lehajlok egy szalmaszálért:
Mind Isten dicsőségére,
Hogy áldás szálljon nevére!
Soli deo gloria!

Legyen legkisebb – kevesebb,
Vagy legtisztább – fenségesebb,
Akár sokon segíthettem,
Vagy csak Ő figyel csendben.
Mind Isten dicsőségére,
Hogy áldás szálljon nevére!
Soli deo gloria!

Eva Tiele-Winckler után fordította Túrmezei Erzsébet